LIVIU RADU
Proces neverbal

Judecãtorul avea pielea de culoare foarte închisã, era îmbrãcat într-o robã neagrã, stãtea pe o estradã acoperitã cu plus negru si tinea în mânã un ciocan din lemn de abanos. În semiîntuneric, ochii si dantura lui pãreau de-un alb exagerat, strident, socant.

- Ce cazuri mai avem astãzi? întrebã judecãtorul, cu o voce moale, catifelatã, care exprima obosealã si plictiseală, dar si indiferenta celui care cunoscuse atâtea manifestãri extreme ale vietii, încât nu-l mai impresiona orice.

- Cazurile publice s-au încheiat, onoratã instantã, rãspunse grefierul.

- Bine. Atunci evacuati asistenta si sã trecem la cazurile confidentiale.

Aprodul se agitã de formã. Nu avea pe cine sã evacueze, sala era goalã, nu asistase nimeni la procesele acelea, din miez de noapte, dar procedura trebuia respectatã.

- Onoratã instantã, asistenta a fost evacuatã! raportã el, cu glas dogit.

- Grefier, dati citire primului caz confidential!

- Primul caz - si singurul din aceastã zi, domnule judecãtor. Statul împotriva lui Billy Kidd si Theodore Roosevelt Johnson. Proba numãrul 1 si singura: procesul verbal al sectiei 3 politie metropolitanã.

- Sã se citeascã proba.

Grefierul tusi, îsi îndreptã ochelarii si începu, cu glas monoton si depersonalizat:

Proces verbal, care va fost încheiat azi, 12 iunie 2056

Noi, sergentii Take Marinescu si Raul Romero, avertizãm:

Indivizii Billy Kidd si T.R. Johnson (a se vedea cazierul) vor intrat în magazinul de bãuturi din strada 7, în jurul orei douãzeci. Kidd va scos pistolul si va cerut banii din casã. Vânzãtorul, Sung Lee, va deschis sertarul si va tras bancnotele afarã. Johnson va cerut sã le punã într-o pungã de hârtie. În acel moment va intrat în mogazin Howard Herbst, agent imobiliar, cãsãtorit, doi copii. Johnson îl va vãzut si îi va cerut sã se culce pe podea. Kidd va luat banii, se va gândit un moment si va împuscat pe casier în cap. Lee va murit pe loc. Johson va strigat: Ce faci, prostule, tâmpitul care abia a intrat ne poate identifica! Kidd va rãspuns: Împuscã-l si pe el! Iar Johnson îl va împuscat de trei ori. Herbst va murit în drum spre spital.

Semnat: Marinescu T, Romero R, clarvãzãtori sergenti

Data semnãturii: 11 iunie 2056.

- Cazul mi se pare clar, mormãi onorabilul judecãtor, fãrã sã-si alunge plictiseala - sau, poate, doar extrem de obosit. Procesul verbal a fost predat la timp?

- Cu douãzeci si patru de ore înaintea întâmplãrii evenimentelor, onoratã instantã. Procedura a fost respectatã.

- Bine.S-a efectuat analiza semanticã a procesului-verbal?

- Am primit raportul expertului judecãtoriei, onoratã instantã.

- Citeste-mi numai concluziile si scuteste-mã de toatã pãsãreasca de specialitate.

- *Nu existã nici o ezitare, clarvãzãtorii folosesc continuu în descrierea evenimentelor perfectul viitor (viitorul definitiv), deci nu încape vreo îndoialã cã faptele se vor desfãsura altfel decât asa cum au fost descrise.*

- Delicventii au fost arestati?

- Acum o jumãtate de orã, onoratã instantã.

- Bine. Deci omor deosebit de grav. Fãrã premeditare. Câte cinsprezece ani, fãrã posibilitatea eliberãrii conditionate înainte de cinci ani. Executorul este prezent?

- Prezent, onoratã instantã, rãspunse un bãrbat alb - de-un alb nesãnãtor, clorotic, cã pãr blond, tuns scurt, si cu ochelari cu ramã groasã, neagrã.

- Vei avea grijã de victimele cazului pe care abia l-am judecat. Rugãmintea mea - este doar o rugãminte, dar as fi încântat sã aflu cã ai tinut seama de ea - este ca executia victimelor sã aibã loc fãrã violente inutile si cât mai aproape de momentul mortii previzionate.Pentru cã, zise judecãtorul cu glas plin de gravitate, nu-i drept sã rãpim oamenilor clipele de viatã care le-au fost dãruite de Dumnezeu! Nici sã modificãm viitorul.

Si judecãtorul izbi cu ciocanul de abanos în tãblia mesei, provocând un bubuit surd, sec, impersonal si indiferent, ca o concluzie implacabilã si iremediabilã a destinului.

© Liviu Radu